018| Οὐδεὶς ποτὲ ἐπικαλεσθεὶς τὴν Θείαν Ἐπέμβασιν καὶ Ἀρωγὴν ἔμεινεν ἄνευ βοηθείας.

ΦΑΡΑΧ - ΤΟΜΟΣ Α΄ · https://docs.theosis.work/db/farax/farax_a/018-οὐδεὶς-ποτὲ-ἐπικαλεσθεὶς-τὴν-θ/

Οἱ ἄνθρωποι εἰς τὰς δυσχερεῖς τοῦ βίου αὐτῶν περιστάσεις ἀναπέμποντες ἐν ὁλοψύχῳ κατανύξει καὶ **καθαρᾷ τῇ καρδίᾳ** αὐτῶν πρὸς τὸν Ὕψιστον, ἠδυνήθησαν οὐ μόνον νὰ εὕρωσιν τὴν γαλήνην καὶ ἀνάπαυσιν τῆς συνταρασσομένης ψυχῆς των, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν **σωτηρίαν,** ἐκ τῶν ἐπαπειλούντων αὐτοὺς κινδύνων.

Ἡ κατανυκτικὴ προσευχή, ἐξερχομένη ἐκ τοῦ πόνου, τὸν ὁποῖον ἡ ψυχὴ αἰσθάνεται ἐν ταῖς ταλαιπωρείαις καὶ κινδύνοις τοῦ βίου ἀνέρχεται μέχρι τῶν ἀνωτάτων στρωμάτων τῆς Πνευματικῆς Ἰσχύος καὶ λαμβάνει ἐξ αὐτῶν τὴν ἰσχὺν καὶ τὸ θάρρος ὅπως ἀντεπεξέλθῃ κατὰ τῶν μαστιζουσῶν αὐτὴν δυσχερειῶν, πληροῦται δὲ ὑπὸ τῆς ἐλπίδος, ἥτις ἀπορρέει ἐκ τοῦ Πνευματικοῦ Νοῦ, τοῦ πληροῦντος καὶ διευθύνοντος τὸν κόσμον καὶ πᾶσαν ἐν αὐτῷ σωματοεξέλιξιν καὶ **πληροῦται ἐκ τῆς ὑπεranθρώπου δυνάμεως τοῦ κατισχύειν τῶν δεινῶν καὶ ὑπερβάλλειν πᾶν ἐν τῷ δρόμῳ της πρόσκομμα.**

Ἡ Προσευχὴ καὶ ἡ κατανυκτικὴ παράκλησις εἶναι ἡ μόνη καὶ ἀποκλειστικὴ δύναμις, ἥτις ἐξοπλίζει τὸ ταλαιπωρούμενον πνεῦμα καὶ παρέχει εἰς αὐτὸ τὴν διαφωτιστικὴν σκέψιν, ἐν μέσῳ τοῦ περιβάλλοντος αὐτὸ ἀπὸ παντοῦ σκότους. Εἶναι ἡ Ἄσβεστος Λυχνία τῆς ζωῆς, ἥτις καὶ εἰς τὰς μᾶλλον θυελλώδεις καὶ σκοτεινὰς αὐτῆς ἡμέρας φωτίζει τὸν δρόμον της καὶ ὁδηγεῖ τὸν ναυαγὸν εἰς ἀσφαλῆ λιμένα. Εἶναι τὸ μέσον δι’ οὗ κατορθώνεται ἐν μέσῳ συννεφώδους ἀνεμοταραχῆς νὰ διαλυθῶσιν αἱ συμπυκνωθεῖσαι περὶ τὸ ἄτομον ὁμιχλώδεις σκιαὶ καὶ ἐκ τῆς διὰ μέσου αὐτῶν σχηματισθείσης ρωγμῆς νὰ διέλθωσιν αἱ ἀκτῖνες τοῦ Φωτὸς καὶ θερμάνωσι τὰ ὑπὸ τοῦ ψύχους καὶ τῶν ψυχρῶν ἀνέμων κατεσκληρηκότα μέλη του.

Ἡ Προσευχὴ προσέτι ἐπαναφέρει τὰς δυνάμεις τοῦ καταπεπτωκότος πνεύματος καὶ ἐνισχύει αὐτό εἰς τὴν λῆψιν τῶν ἀπεγνωσμένων αὐτοῦ ἀποφάσεων, αἱ ὁποῖαι διὰ τῆς πίστεως ἐπὶ τῆς αἰσίας ἐκβάσεως αὐτῶν ἐξοπλιζόμεναι, ἐπιφέρουσι τὰ ἀποτελέσματα τῆς τελείας αὐτῶν ἐκπληρώσεως.

Ὁ προσευχόμενος ἄνθρωπος δὲν αἰσθάνεται ἑαυτὸν πλέον ἐγκαταλελειμένον ὑπὸ πάντων καὶ τέλειον ὄργανον τῆς παλιμβούλου τύχης, ἥτις ἐπεσώρευσεν ἐπ’ αὐτοῦ τὴν ἐγκατάλειψιν τῶν ἀνθρώπων καὶ τὴν περιφρόνησιν τῶν πάντων. Αἰσθάνεται ἐν τῷ βάθει τῆς ψυχῆς του νὰ καταυγάζῃ **τὸ φῶς τῆς Ἐλπίδος, τὸ ὁποῖον ἐκπέμπεται ὑπὸ τοῦ Διακυβερνῶντος τὸν κόσμον ὁλόκληρον καὶ πρὸ τοῦ ὁποίου κύπτουν ταπεινοὶ ἱκέται οἱ ἰσχυροὶ τῆς γῆς.**

Ἀκούει εἰς τὸ βάθος τῶν μυχιαιτάτων αὐτοῦ λογισμῶν τὴν ἐνδόμυχον φωνὴν τῆς παρηγόρου ἐνισχύσεως τοῦ Θείου, τὸ ὁποῖον τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀνεγείρει αὐτὸν ἐκ τοῦ ἐδάφους καὶ τὸν ἀναχαιτίζει ἀπὸ τὸ χεῖλος τοῦ κρημνοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον ἀσφαλῶς θὰ κατέπιπτεν.

Ἐὰν τὸ πρόσωπον τοῦτο ἐνισχυθῇ διὰ τῆς πίστεως πρὸς τὴν Ἐπέμβασιν τοῦ Θείου, ἐὰν ἀναθέσῃ πάσας τὰς ἐλπίδας αὐτοῦ εἰς τὴν μόνην καὶ ἀποκλειστικὴν Αὐτοῦ Ἐνέργειαν καὶ ἐπιζητήσῃ παρ’ Αὐτοῦ τὴν Θείαν Ἐπιφώτισιν, ὅπως τοῦ καταδείξῃ τὴν πραγματικὴν ὁδόν, ἀπὸ τῆς ὁποίας ἀποπλανηθεὶς ἀπεμακρύνθη, **ἐστὲ βέβαιοι ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θά αἰσθανθῇ κατὰ τοσοῦτον τονουμένας τὰς δυνάμεις του, ὥστε οὐδὲν πρόσκομμα, οὐδεμία ἀνθρωπίνη δύναμις, ὅσον ὑψηλὰ καὶ ἂν εὑρίσκεται, νὰ δυνηθῇ νὰ παρεμποδίσῃ αὐτὸν ἐκ τοῦ ἀποτελέσματος, τὸ ὁποῖον ἡ Ἀπόλυτος αὐτοῦ πίστις καὶ πεποίθησις ἐπιφέρουν.**

Δύνασθε νὰ ἀνατρέξητε εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν αἰώνων, καὶ θὰ ἴδητε ἀνθρώπους ταπεινοὺς καὶ ὑπὸ πάντων καταδικαζομένους καὶ περιφρονουμένους νὰ ἐξεγείρωνται κατὰ τῶν φοβερῶν δυναστῶν τοῦ κόσμου καὶ **νὰ διακηρύσσωσι τὰς Ἀληθείας, τὰς ὁποίας ἡ Θεία Ἐπιφώτισις τοὺς ἐνέπνεεν.** Θὰ ἴδητε αὐτοὺς ἀντιμετωπίζοντας τὰς τυραννίας καὶ τὰ μαρτύρια τοῦ Θανάτου, ὡς τὸ ἀποκλειστικὸν ἔπαθλον τῆς αἰωνίου δόξης τοῦ ἀγῶνος, ὃν ἀνέλαβον. Αἱ φρικιαστικαὶ εἰκόνες τῶν βασανιστηρίων τῆς μᾶλλον θηριώδους ἐπινοήσεως ἐθεωροῦντο ὑπ’ αὐτῶν ὡς ἡ ταπεινωτέρα ἀμοιβὴ τῆς ἐξυπηρετήσεως τοῦ σκοποῦ, ὅστις τοῖς ἀνετέθη. **Ὁ κίνδυνος τοῦ θανάτου ἦτο δι’ αὐτοὺς ἡ θύρα, δι’ ἧς οὗτοι ἔμελον νά εἰσέλθωσιν εἰς τὴν πραγματικὴν Ζωήν, τὴν διεπομένην ὑπὸ τῆς Θείας Δικαιοσύνης, ἥτις θὰ ἤμοιβεν αὐτοὺς ἐπαξιώτερον τῶν - ἀνθρώπων.**

Ὁ ἄνθρωπος ὁπόταν ὁπλισθῇ διὰ τῆς πίστεως πρὸς τὸ Θεῖον, καθίσταται **ὑπεράνθρωπος.** Οὐδεὶς δύναται νὰ ἀντιμετωπίσῃ αὐτὸν καὶ **πᾶς κίνδυνος δι’ αὐτὸν ἔσεται τὸ πεδίον ἐπὶ τοῦ ὁποίου θὰ δοκιμασθῇ ἡ πρὸς τὸν Θεὸν καὶ τὰς ἀρχὰς αὐτοῦ πίστις.**

Ἂς ἐλπίσω ὅτι καὶ ὑμεῖς θὰ δυνηθῆτε νὰ ἐναποθέσητε ἐν τῇ καρδίᾳ ὑμῶν ἐλαχιστομόριον τῆς πραγματικῆς πίστεως, ἥτις ἠδύνατο νὰ ἐμπλήσῃ ὑμᾶς θάρρους κατὰ παντὸς κινδύνου καὶ ἡ ὁποία θὰ ἠδύνατο νὰ σᾶς θέσῃ ἀντιμετώπους κατὰ παντὸς πολεμίου, ἐν τῇ ἐξυπηρετήσει τῶν ἰδεῶν καὶ ἀρχῶν, ἃς μέλλετε νὰ ἀκολουθήσητε. Ἂς πιστεύω ὅτι ἐντὸς ὀλίγου θὰ ἐγκαταλείψητε πᾶσαν ἀδυναμίαν, ἥτις γεννᾶται ἐν τῇ ἀμφιβόλῳ ψυχῇ σας καὶ ὅτι θὰ ὑψώσητε ἑαυτοὺς κατὰ πάσης

ἀμφιβολίας, **θέτοντες Ἐμὲ ὡς Προμετωπίδα τοῦ ἀγῶνος, ὃν θὰ ἀναλάβητε.**

Ἂς πιστεύσω ὅτι θὰ ἔλθῃ ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ πιστεύσητε ὅτι δὲν ἀποτελεῖτε ἐξαίρεσιν παντὸς δυναμένου νὰ ὑψωθῇ ὑπεράνω τοῦ κοινοῦ νοῦ τῶν ἀνθρώπων καὶ ὑψώσῃ πρῶτος τὴν σημαίαν τοῦ κοσμοσωτηρίου ἔργου, τὸ ὁποῖον σᾶς ἀνατίθεται. Ἂς πιστεύσω ἀκόμη ὅτι ἔχετε τὴν γνώμην **ὅτι οὐδὲν ἐν τῷ κόσμῳ τελεσφορεῖ ἄνευ προηγουμένης μελέτης τοῦ σκοποῦ, ὃν ἕκαστος ἄνθρωπος μέλλει νὰ ἐπιτελέσῃ.**

Θὰ προσπαθήσητε ὅθεν νὰ χειραφετηθῆτε ἐν ὅλαις ταῖς δοκιμασίαις, τὰς ὁποίας ὁ σκοπὸς τοῦ Ἔργου Μου ἐπιφυλάσσει καὶ ἀφοῦ γνωρίσητε τοῦτο ἐν ὅλαις αὐτοῦ ταῖς λεπτομερείαις, τότε θὰ κατέλθητε εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς πλήρους αὐτοῦ ἐν τῷ κόσμῳ ἐξαπλώσεως.

Ὀφείλετε ὅμως ἐν τῷ μεταξὺ νὰ θέσητε τὰς πρώτας βάσεις τοῦ ἀρχικοῦ πυρῆνος, ὅστις πρόκειται νὰ ἀποτελέσῃ τὴν ἀρχικὴν ἱεραρχίαν τῆς ἀναλήψεως τοῦ ἔργου τούτου. Ὀφείλετε νὰ θέσητε τὰς βάσεις τῆς πρώτης ἀδελφότητος, ἥτις ἐν τῇ ἐξελίξει τοῦ ἀποκαλυπτομένου σκοποῦ τοῦ Ἔργου Μου θὰ καταστῇ **ἡ ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΣ ΠΑΝΑΔΕΛΦΟΤΗΣ, ἥτις θὰ προλειάνῃ τὸ ἔδαφος τῆς ἐκ ΝΕΟΥ ΕΝ ΤΩ ΚΟΣΜΩ ΕΠΑΝΟΔΟΥ ΜΟΥ, πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν ΘΕΙΩΝ ΒΟΥΛΩΝ, ἐν τῇ ἐξανθρωπιστικῇ ἀναγεννήσει ὁλοκλήρου τῆς ἀνθρωπότητος.**

Θὰ Μοῦ εἴπητε ὅμως ὅτι θεωρεῖτε ἑαυτοὺς ἀναξίους καὶ ἀσθενεῖς νὰ ἀναλάβητε τὴν ἀρχὴν τῆς πραγματοποιήσεως ἑνὸς τοιούτου σκοποῦ. Τοῦτο ὅμως δὲν θὰ σημαίνῃ ἄλλο τι παρ' ὅτι **δὲν ἔχετε τὴν ἀνάλογον πίστιν πρὸς Ἐκεῖνον, Ὅστις σᾶς ἀποκαλύπτεται καὶ Ὅστις οὐ δέποτε θὰ θελήσῃ νὰ σᾶς ἐπιβάλῃ ἀνάληψιν καθηκόντων ὑπερτέρων τῶν ἀσθενῶν σας δυνάμεων.**

Ἐστὲ βέβαιοι ὅτι ἐκεῖνοι οἵτινες θὰ ὁπλισθῶσι δι' ἀπολύτου πίστεως πρὸς τὸ θετικὸν ἀποτέλεσμα τῶν ἐν τῷ κόσμῳ Ἐπαγγελιῶν Μου, **οὗτοι καὶ μόνον ἀφ' ἑαυτῶν θὰ γνωρίσωσιν ἐν καιρῷ ὅτι εἶναι εἰς θέσιν νὰ πραγματοποιήσουν τὸν ἀπώτερον σκοπὸν τοῦ Ἔργου Μου, ἀψηφοῦντες πάντα κίνδυνον καὶ πρόσκομμα καὶ ὑπὸ τῆς ἀληθοῦς καὶ μόνον αὐτῶν πίστεως ὁρμώμενοι, βέβαιοι ὄντες ὅτι τὸ πᾶν δυνατὸν ὅταν τὸ Θεῖον συγκατανεύῃ καὶ ἐπιδοκιμάζῃ αὐτό.**

1/12/1925